

ἐργασίας αὐτοῦ τὰς ἀναφερομένας εἰς τοὺς Δελφούς, τὴν Θάσον, τοὺς Φιλίππους, τὴν Δῆλον κλπ.

Ἐξέδωκε προσέτι Ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας πλαστικῆς μέχρι τῶν χριστιανικῶν χρόνων, περισπούδαστον βιβλίον πλήρες ἰδίων ἐρευνῶν καὶ προσωπικῶν αὐτοῦ γνωμῶν.

Συνέγραψεν ἐπίσης ἀξιολογώτατον ἔργον περὶ τῶν Μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς τρεῖς τόμους μεγάλου σχήματος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀνακαίνισιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν δημοσιευμάτων τῶν Collignon καὶ Fougères.

Ὅπως δ' ἐξαιρέτου σημασίας εἶναι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενον Manuel d'Archéologie Grecque, τοῦ ὁποῦ ἐδημοσιεύθησαν ἤδη τρεῖς ὀγκῶδεις τόμοι καὶ ὅπου μετὰ λεπτομερείας καὶ ἀξιοθαυμάστου ἀκριβείας καὶ ἀντικειμενικότητος ἐξετάζεται ἡ ἱστορία τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς περιόδου.

Ἀριστοτέχνης εἰς τὸν χειρισμὸν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, εὐρυτάτης μαθήσεως καὶ ὀξυνοίας ὁ κ^{ος} Picard θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς εὐκαιρίαν ὅπως θαυμάσωμεν τὰ προτερόματα αὐτοῦ ταῦτα κατὰ τὴν σημερινὴν αὐτοῦ ὀμιλίαν.

ΔΩΡΕΑΙ - ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ - ΑΘΛΟΘΕΣΙΑΙ

Γίνεται δεκτόν· α. τὸ ἐκ δρχ. 50.000 κληροδότημα τοῦ ἱατροῦ † I. Ἀσιμῆ, β. ἢ ἐκ δρχ. 34.000 ἀθλοθεσία τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου· καὶ γ. ἢ ἐκ δρχ. 30.000 ἀθλοθεσία τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα βιβλία, εἰδικῶς δὲ παρουσιάζει τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν βιβλίον τοῦ ἐν Λονδίῳ κ. Φιλίππου Ἀργέντη «*Bibliography of Chios from the classical times to 1936*», Oxford 1940, ὀγκῶδη τόμον ἐξ 836 σελίδων, ἐκδοθέντα ἐν τῷ τυπογραφείῳ Clarendon μετὰ προλόγου τοῦ γνωστοῦ καθηγητοῦ κ. John Myres, διὰ τῶν κάτωθι:

Ὁ κ. Ἀργέντης γόνος ἱστορικωτάτης χιακῆς οἰκογενείας, ἔτυχε τῷ 1938 ἐξαιρέτου τιμῆς παρὰ τῆς Ἀκαδημίας, ἀπονεμηθέντος εἰς αὐτὸν τοῦ ἀργυροῦ αὐτῆς μεταλλίου διὰ τὰς ἱστοριοδικτικὰς αὐτοῦ ἐργασίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Χίου.

Διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ δημοσιεύματος ὁ κ. Ἀργέντης δικαιώνει ἅπαξ ἔτι τὴν γνώμην τῆς Ἀκαδημίας, παρέχει δὲ πολυτιμώτατον βιβλίον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ βοηθήσῃ οὐσιωδῶς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἄλλην ἔρευναν τῆς πατρίδος του καὶ θὰ ἀποτελῇ ἀπαραίτητον ἀφετηρίαν διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἐργασίαν, διότι οὐχὶ μόνον

νεωτέραν βιβλιογραφίαν περιλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἱστορικὴν καὶ φιλολογικὴν πηγὴν σχετικὴν πρὸς τὴν Χίον, εὗρισκομένην εἰς ἀρχαίους καὶ ὑστέρους συγγραφεῖς. Ἄξια πάσης προσοχῆς εἶναι ἡ ἀφθονος χρησιμοποιοῖσις νεωτέρων περιηγητῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἔργα δὲν εἶναι μόνον χιακοῦ, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἑλληνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὥστε κατὰ τὸ τμήμα τοῦτο νὰ ἀποβῆ ἡ «Βιβλιογραφία τῆς Χίου» καὶ εὐρύτερον ὠφέλιμος. Διὰ ταῦτα πάντα τὸ νέον δημοσίευμα τοῦ κ. Φιλ. Ἀργέντη ἐνέχει καὶ χιακὴν καὶ γενικώτερον ἑλληνικὴν σημασίαν, ὃ δὲ συγγραφεὺς δικαιοῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν προσφέρει.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.— Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλευσινιακῆς θρησκείας, ὑπὸ *Κ. Κουρουνιώτη*.

Ὁ καθορισμὸς καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς ἑλευσινιακῆς θρησκείας θὰ συντελέσῃ ἀναμφιβόλως καὶ εἰς τὸν μετριασμὸν, ἂν μὴ καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ σκότους, ποῦ περιβάλλει τὰ Ἐλευσῖνια μυστήρια. Κάθε τι, ποῦ εἶναι δυνατὸν νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, εἶναι φυσικὸν νὰ θεωρῆται ὡς μέγα κέρδος τῆς ἐπιστήμης μας. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἀσχοληθῶ ἐδῶ εἰδικώτερον μὲ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, θὰ προσπαθῆσω νὰ παρουσιάσω μὲ ὀλίγας λέξεις ἀποτελέσματά τινα τῶν τελευταίων ἑλευσινιακῶν ἀνασκαφῶν, ποῦ παρέχουν κατὰ τὴν γνώμην μου σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς εἰκόνας τῆς ἑλευσινιακῆς θρησκείας.

Ἀφορμὴν νὰ κάμω τὴν παροῦσάν μου ἀνακοίνωσιν μοῦ δίδει ἡ ἀνακάλυψις, ἡ ὁποία ἔγινε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς μικράν μας ἐργασίαν ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ρωμαϊκῆς αὐλῆς τοῦ ἑλευσινιακοῦ ἱεροῦ πλησίον τοῦ γνωστοῦ διὰ τοῦ Παυσανίου ναοῦ τῆς Προπυλαίας Ἀρτέμιδος (*Παυσ. I, 38, 6*), περὶ τῆς ὁποίας θὰ ὁμιλήσω κατωτέρω.

Ὅτι ἡ ἑλευσινιακὴ θρησκεία μετὰ τῶν μυστηρίων ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς εἰς τοὺς προελληνικοὺς χρόνους, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι γίνεται σήμερον γενικῶς δεκτόν¹. Πιστεύεται, ὅτι ἐλατρεύετο τότε καὶ εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ἡ μεγάλη θεά, ἡ ὁποία ἔγινε γνωστὴ πρὸ πάντων ἐκ τῶν παραστάσεων αὐτῆς ἐπὶ μινωικῶν καλλιτεχνημάτων τῆς Κρήτης· τῆς δίδουν τὸ ὄνομα Ἐλευθῶ, κρητικῆς καταγωγῆς ὄνομα, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγουν καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ἐλευσῖνος.

Ἀρχικῶς, ὡς πιστεῦεται, ἡ λατρεία ἤτο ἐγκατεστημένη εἰς τὸ μικρὸν σπήλαιον, ὅπου εὕρισκεται τὸ τέμενος μὲ τὸν ναῖσκον τοῦ Πλούτωνος, γνωστὸν ὡς Πλουτώνιον ἐξ

¹ NOACK, Eleusis, σ. 13 ἐξ.